אנעקדאטן פון אנדערע לייטן

דאס גוטע שוועסטערל

(א מתנה מיין חנה'לען)
פון א. האפמאן.

יצחק'ל איז געווען זעהר א גוט איינ־עלטערען מתנות באקומען זאל ער זיי מאקע מיט אלע כעלות, ניט קיין אויך מיט א מתנה א בערראשען־ער, ניט קיין לויפער, אלע מאל, יצחק פלעגט זעהר שטארק זיין מיט דעם כאטען און דער מאמען, די חנוכה מתנות וואס ער האט באקומען, ער איז פון שול אהיים געקומען האט פון קריסטמעס פרעזענטען האט ער ניט גלייך אויף גיך אפגעגעבען און איז געהאלטען, ער האט געוואוסט אז דאס אזוינע־לערנען און צוריק קומענדיג איז א פרעמדע זאך וואס עס קעהר זיך דורך פלעגט ער זיך אין הויז זעהר ניט אן מיט איהם, און ווען עמיצער פון מאכען. ער פלעגט זאגאר העלי־דיין מאמען דאס געשיער צו צו־הערען, און א פאר העגמעלאך האט ער מיט גאלד צוגלייך. צו אלעס דעם זיי געטוינט. איז עפעס אין הויז געווארען און מען האט עס גע־דארפט צו רעכנט מאכען האט יצחק'ל מיט זיינע געשיקטע הענטלעראך געמאכט אז עס איז כאקי געווען צו פארשענדערען, נוראזוי ווי עס קען ניט זיין בלויז גוטעס אהן שלעכטעס אזוי אויך דער קליינער יצחק'ל טראגן אלע זיינע מעלות געהאט א הארן, און דעם איז געווען וואס ער האט אלע מאל געדארפט זיין "דאס אויבערשע פון שטוב־שעל, און אויסנעהמען בעסער ווי אלע אנדערע איינלעך, אמת ער איז געווע־זען א גרויסער בריה אין סקול, אויך אין חדר איז ער כמעט דער בעסטער געווען, רעליגיעזער אבער איז ער אינטערעשירט געווען אין אנדערע זאכען, ווען ער פלעגט אמאל מיט די איינגאך שפיעלען אין חאך איז ער אלע מאל געווען פארשפיעלטער, אויך ווייניגער אויף דעם גליטש האט ער ניט ווי אבבעסטען אויסגענומען כאטש ער האט געהאט ניט קיין שלעכטע "סקייטס" און אפשר כאקי נאך בעסער ווי די אנדערע אנגלאך האט מען געהאט, איז ער דאך אלע מאל גע־בלאבען הינטערשטעליג און ניט איינמאל ווען ער האט ענוואלט זיי איבעריאגען אויף ער געפאלען און זיך גוט צוקלאפט אין דאס האט איהם פיעל געערגערט און א סך צרות פארשאפט.

איינמאל, דאס איז געווען די ערשטע נאכט פון חנוכה. יצחק'ל האט זיין ביסעל געלד ווען ער האט מיט אנדערע צו געהערען, נוראזוי ווי עס קען ניט זיין בלויז גוטעס אהן שלעכטעס אזוי אויך דער קליינער יצחק'ל טראגט אלע זיינע מעלות געהאט א הארן, און דעם איז געווען וואס ער האט אלע מאל געדארפט זיין "דאס אויבערשע פון שטוב־שעל, און אויסנעהמען בעסער ווי אלע אנדערע איינלעך, אמת ער איז געווע־זען א גרויסער בריה אין סקול, אויך אין חדר איז ער כמעט דער בעסטער געווען, רעליגיעזער אבער איז ער אינטערעשירט געווען אין אנדערע זאכען, ווען ער פלעגט אמאל מיט די איינגאך שפיעלען אין חאך איז ער אלע מאל געווען פארשפיעלטער, אויך ווייניגער אויף דעם גליטש האט ער ניט ווי אבבעסטען אויסגענומען כאטש ער האט געהאט ניט קיין שלעכטע "סקייטס" און אפשר כאקי נאך בעסער ווי די אנדערע אנגלאך האט מען געהאט, איז ער דאך אלע מאל גע־בלאבען הינטערשטעליג און ניט איינמאל ווען ער האט ענוואלט זיי איבעריאגען אויף ער געפאלען און זיך גוט צוקלאפט אין דאס האט איהם פיעל געערגערט און א סך צרות פארשאפט.

איינמאל, דאס איז געווען די ערשטע נאכט פון חנוכה. יצחק'ל האט זיין ביסעל געלד ווען ער האט מיט אנדערע צו געהערען, נוראזוי ווי עס קען ניט זיין בלויז גוטעס אהן שלעכטעס אזוי אויך דער קליינער יצחק'ל טראגן